

Av Lori Fuller
Kirkens tidsskrifter
Basert på en sann historie

“Min dåpspakt holde fullt og helt. Min Gud, vær du trygg på meg” (Barnas sangbok, 85).

“Hei, se her.” Jack trakk en brettet papirlapp opp av lommen. “Jeg fant det i et blad i dag tidlig.” Han brettet den ut og holdt den frem for Taran.

Men Taran kunne se med en gang at det ikke var noe han ønsket å se på. Han snudde seg vekk og sa: “Jeg vil ikke se det.”

Jack trakk på skuldrene og la lappen tilbake i lommen. “Baby.”

Taran brydde seg egentlig ikke.

Da Taran kom hjem, hjalp han mamma å lage flatbrød til middag. Han trakk en stol bort til benken, og mamma knyttet forkleet hans.

“Mamma,” sa han, “da jeg var hjemme hos Ian, prøvde vennen hans å vise meg et bilde av en

person uten klær. Jeg snudde meg vekk og gikk.”

Mamma satte ned bollen med deig og ga Taran en klem. Det var et veldig godt valg. Takk for at du forteller meg om det.”

“Det var det du sa på familiekvelden at jeg skulle gjøre,” sa Taran mens han tok mel på hendene og løftet deigen ned på benken.

“Så fint at du husket det. Er det første gang noen har vist deg et stygt bilde?”

Taran nikket.

“Jeg er veldig glad for at du fortalte meg det. Du vet vel at du kan spørre meg om hva som helst eller fortelle meg hva som helst? Selv om du hadde gjort et dårlig valg, ville jeg fortsatt ønske å vite det slik at jeg kunne hjelpe. Jeg ville ikke bli sint.” Hun tok litt mel på nesen hans.

Taran smilte og rynket den melete nesen. “Jepp. Jeg vet det.”

Etter middag den kvelden sa pappa: “I dag prøvde noen å vise Taran et stygt bilde, den typen vi har snakket om på familiekvelden.”

Reenas hånd skjøt i været. “Jeg husker at vi snakket om det!” Dhara var ikke gammel nok til å huske så mye, men hun nikket også.

“Hva gjorde du da?” spurte Sonia Taran.

“Jeg så ikke på det, og jeg gikk min vei,” sa Taran.

Mor nikket. “Vi er veldig glade for at Taran tok et så godt valg. Og vi er så stolte av ham fordi han sa ifra om det som skjedde.”

Pappa strakte seg over bordet for å gi Taran en high five. “Sånn skal det gjøres, kompis.” Reena og Dhara klappet, og Sonia ga Taran et stort smil.

“Så for å feire skal vi kose oss litt!” sa pappa. Det fikk alle til å juble.

Mamma reiste seg for å hente iskremen fra fryseren, og Taran og Sonia løp for å hente boller og skjeer.

“OK, kompis,” sa pappa og pekte på Taran med isskjeen. “Hvilken smak vil du ha?”

Mens de alle koste seg med iskrem, sa mamma: “Pappa og jeg vil bare at dere barn skal huske at hvis dere er bekymret eller har spørsmål, kan dere alltid komme og snakke med oss, uansett hva det gjelder.

Det gjør oss glade.”

“Og da får vi iskrem?” spurte

Sonia mens hun holdt opp en skje med sjokolade.

Mamma lo. “Noen ganger. Men som regel gjør det oss bare glade.”

Taran nikket idet han spiste sin siste bit med iskrem. Å fortelle det til mamma hadde gjort ham glad også. ■

VDR

UTFORDRING

“Jeg vil bare lese og se på ting som min himmelske Fader finner behag i”
(Mine evangelienormer).

Øv på å si nei hvis noen prøver å vise deg noe dårlig. Snu deg vekk og gå din vei.

Snakk med mor eller far eller en annen voksen du stoler på, om hvorfor pornografi er ikke bra for oss.

Utarbeid en plan sammen med familien din. Hvis du ser noe dårlig, bør du si ifra til mor eller far eller en annen voksen du stoler på, så fort som mulig for raskt å gi slipp på dårlige følelser.

Jeg utfordrer meg selv til å...